

Posudek vedoucího diplomové práce

Lucie Podzemná

Reprezentace jaderné energetiky v médiích před a po havárii ve Fukušimě

Lucie Podzemná se ve své práci zabývá tím, jak česká tištěná média, konkrétně Mladá Fronta Dnes a Právo, zobrazovala téma jaderné energetiky před havárií ve Fukušimě a po ní. Autorka si vybrala zajímavé a pro katedru Sociální a kulturní ekologie vysoce relevantní téma. Navíc je potřeba zdůraznit, že obecně odborných prací zabývajících se mediálním pokrytím environmentální tematiky v českém prostředí příliš není.

Na úvod posudku musím zdůraznit, že autorka celou práci vypracovala sama a to i bez konzultace s vedoucím práce. S prací jsem se tak měl možnost letmo seznámit jen pár dní před jejím odevzdáním. Navzdory rychlému prolitování a sdělení studentce, že práce je obhajitelná, jsem počal práci číst s jistými obavami, které se naštěstí nenaplnily, a ukázalo se, že práce je lepší, než její vedoucí očekával.

Práce má klasické členění na dvě stěžejní části, na teoretickou a empirickou, doplněné úvodem a závěrem. V teoretické části autorka seznamuje čtenáře se základními mediálními teoriemi, zpravodajstvím a povahou environmentálního zpravodajství a teorií rizikové společnosti Ulricha Becka. Tato část především slouží spíše k tomu, že autorka prokazuje základní orientaci v mediálních teoriích, než že by představovala teoretickou přípravu k empirickému výzkumu, protože teorie představované v části Média a společnost (agenda setting, morální panika, framing a stereotypy) v práci prakticky nevyužívá. To co mi naopak v teoretické práci trochu schází, je rešerše stávajícího stavu poznání, tedy shrnutí alespoň nějakých článků zabývajících se jadernými haváriemi, včetně té ve Fukušimě. Přestože

autorka s několika málo takovými články pracuje (např. na str. 42) chtělo by to ucelenější přehledovou rešerši.

Po teoretické části následuje část empirická, která je o úroveň výše. Tady bych opět zdůraznil jednu věc. Autorka si metodu kvantitativní obsahové analýzy musel osvojit samostudiem (na katedře se nevyučuje, ani ji nekonzultovala s vedoucím). A empirická část dokládá, že tento poměrně náročný úkol zvládla. Jasně si stanovila výzkumný cíl, hypotézy a srozumitelně a jasně popsala výběr vzorku a operacionalizace hypotéz. Grafy a tabulky stejně jako jejich popis a analýza jsou srozumitelné. Co bych ale vytknul této empirické části je, že prakticky není provázaná s teorií i tam, kde se to přímo nabízí (Beck, environmentální zpravodajství, zdroje) a tudíž je až přílišná popisná, bez snah o zobecnění. Tento nedostatek „odvahy“ k abstraktnímu myšlení je ale běžný u řady diplomových prací.

Celkové hodnocení:

Diplomová Lucie Podzemné je logicky strukturovaná. Autorka prokázala vhléd do problematiky, ukázala také, že si osvojila způsob akademické a samostatné práce. Zpracovala dostatek odborné zahraniční literatury. Zvolené téma a cíle práce považuji za zajímavé. V teoretické části práce obsahuje zbytečné pasáže, které nejsou relevantní pro další výzkum, naopak tam chybí rešerše stávajícího poznání, autorka ale prokázala základní orientaci v mediálních studiích. Empirická část je mnohem lepší. Práce je psaná kultivovaným, čtivým, přitom ale odborným stylem, místy je ale až příliš popisná, a chtělo by jít více do hloubky a zejména propojit empirickou část s teorií. Autorka prokázala, že si osvojila nejen metodologii, ale i základní schopnosti vědecké analýzy.

Předkládanou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji velmi dobře, v bodovém rozmezí 14 – 15 bodů.

V Praze 25. 8. 2014